

1.

Ενυχτῶ μὲ τὸ δλόχχρο ἀστέρι
Οπου πάζει τριγύρω ή ἀχνάδα
Τὸ φεγγάρι πρὶν λάμψῃ νῦν φέρη
Ἀπὸ τὰ νέφη, ὅπου τεῦ δίνουν θαυμάδα.

2.

Τὰς πληγάς μου ἀκούω ἀναιγμένας
Στὸ δρυτό μου τὸ στήθος αὐτὸ,
Καὶ κρυφὰ σὲ διαβάτη εἰπεν ἔνας
Πώς τὰ ἔγνη τοῦ χάρου πατῶ

3.

Θὰ πεθάνω καὶ εἰς ἕρημο μυῆμα
Τὰ σκουλίκια θὰ εὑροῦνε τροφὴ
Καὶ ἂς σὲ δέρνη διὰ πάντα τὸ κρίμα,
Καὶ ἄς τοῦ μεν' εἰς τὴν ὅψι ή βιρφή.

4.

Καὶ ἐν ιδῆς κάψιλᾶς νύχτας φεγγάρι
Νὰ χλωμάσῃ ποτὲ σὲ ἀστραψίᾳ
Ἐτοι εἰπεῖς καὶ ἀπ' αὐτὸν πάγη ή χάρι
Καὶ τοῦ χάρου τοῦ μένει ή χλωμιλά.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

ΗΘΗ ΤΟΥ ΑΒΔΕΑ ΚΑΔΕΡ. — Εἰς τὴν θύραν τοῦ ξενοδοχείου, ὅπου δὲ Ἐμίρης σύτος κατέλυσεν ἐν Παρισίοις, φυλάττουσι δύο πολιτοφύλακες, ἀγωνιζόμενοι ἀπίνετος; νὰ μακρύνωσι τὸν ὅχλον τῶν περιέργων, οἵτινες προσμένουσι τὴν ἔξοδον τοῦ Εμίρη.

Τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεως του ἐπρόφερε γαλλιστὶ τὴν λέξιν « salon » ζητῶν σύτῳ νὰ διηγηθῇ εἰς τὸ κυριώτερον δωμάτιον τῆς κατοικίας του. Ἔκει, ἐσπευσε νὰ ἔρωτήσῃ πόθεν ἔκειτο ή Ἀνατολὴ, καὶ πάραυτα εἰς Ἄραψ τῶν τῆς συνοδείας του ἐξήπλωσε τάπτωτα ὑπὸ τοὺς πόδες του καὶ δὲ Ἀδδέλ Καδέρ προσέπεσε πρηηής καὶ εἶπε τὴν δέσην του γεγονούσῃ τῇ φωνῇ. Ὁ Σίδη-Ἀλλάχ, δὲ Καρά-Μωαχέθ καὶ οἱ ἄλλοι σύντροφοί του τὸν ἐμιμήθησαν.

Ο Ἀδδέλ Καδέρ ἀπέγει ἀπὸ τὸ κρέας, ὅλη του ἡ τροφὴ σύγκειται κυρίως ἐξ ὅρυζίου, ὅπερ ἀλλοτε μὲν τρώγει εἰς ζωμὸν, ἀλλοτε δὲ κατεσκευασμένον εἰς γλύκισμα. Συνεχῶς δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν τρώγει ἄρτους μικροὺς γαλακτωμένους, ἐσθίει ἐπίστης εὐχαρίστως χόρτα καὶ ώπωρικά. Εἰς τὴν τράπεζαν καθήται μόνος ἐνίστε μόνον προσκαλεῖ τὸν ταγματάρχην Βοΐστονέ, εἰς τὴν φύλαξιν τοῦ θυρίου ἀνετέθη ἀπὸ τοῦ 1848.

Δὲν δέχεται σχεδὸν κανένα, εἰμὴ τὸν στρατηγὸν Δωμά, τὸν ὑπουργὸν τοῦ πολέμου καὶ ἄλλας τινας ἐπισκέπτεις.

Ο Ἀδδέλ Καδέρ οὐδὲν βῆμα πράττει, ἀνευ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ὑπουργείου. Ἀγνοεῖ πάντοτε τὴν πρωῖαν τὴν μέλλει πρόσθια τὸ ἐσπέρας. Καὶ οὐδὲ ἡμέραν ἔμελλε νὰ μεταβῇ εἰς τὸ θέατρον, εἰδοποιήθη μόνον τὴν στιγμὴν τῆς ἀναχωρήσεως. Ο χαρακτὴρ τοῦ Ἐμίρου συμφωνεῖ ἔριστα πρὸς τὴν στέρησιν ταύτην τῆς θελήσεως ἥτις δὲν ἀπέδει πρὸς τὸν φαταλισμὸν τῶν ἀνατολικῶν.

Η συνήθησις τοῦ Ἀδδέλ Καδέρ είναι ἐπισημος καὶ συναρπάζει, ἣν οὐδέποτε ἐγκαταλείπει. Φύινεται δὲ διηγεκάδες συνηθροισμένος ἐν ἐκυρῷ, περίρροντις καὶ μελαγχολικὸς, καὶ ἥκιστα ἐνθουσιῶν διὰ τὰ θυμυάσια, τὰ ὄπια οἱ Παρίσιοι τῷ περιστῶσι.

Ἐν τῷ δωμάτιῳ του δέσται λίκην συνεχῶς, πάντοτε πρωῖα πίπτων καὶ μεγαλοφύρως. Γράφει πολλάκις καὶ ἐπὶ πολλὴν ὥραν, καθήμενος κατὰ τὸν τρόπον τῶν Ὀθωμανῶν καὶ κεκλιμένος πρὸς τὰ θεξιά. Πρὸς ὅλους ὅσοι τὸν πλησιάζουσι φέρεται εὐγενέστατα καὶ χαιρετᾷ χαριέστατα διὰ κλίσεως τῆς κεφαλῆς. Κατακλίνεται ἐπὶ εὐρωπαϊκῆς κλίνης, καὶ εἰς τὸν συντρόφον του εὐνάζεται εἰς τὸ αὐτὸν δωμάτιον ἐπὶ στρωμνῆς κατὰ γῆς ἐστρωμένης.

Προσθέτομεν, ὅτι ὅλοι Ἅραβες, οἱ τῆς θεραπείας του, τρέφουσι πρὸς τὸν Ἀδδέλ - Καδέρ τὸ βαθύτερον σέθιχος καὶ πλησιάζουσι αὐτὸν μετὰ ἐξόχου σεβασμοῦ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ο Α καὶ Β τόμος τοῦ 'Υποκόμητος τῆς Βραζελόνης ἐξεδόθησαν ἡδη. 'Οσοι τῶν ΚΚ. συνδρομητῶν ἐπλήρωταν τὴν συνδρομὴν των δύνανται νὰ λάβωσι ἀμφοτέρους προπληρόνοντες, εἰς μὲν τὴν Ἑλλάδα δραχ. 2. ἀντί δραχ. 1. 50 καὶ τοῦτο διότι ἡ μετατύπωσις ὑπερέβη τὰ 23 τυπογραφικά φύλα 'Εν Τουρκίᾳ Γρόσια 10 συμπεριλαμβανομένων τῶν ταχυδρομικῶν ἐξέδων. Εἰς τὰς Ιονίους νήσους καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Εύρωπης Φ. 2. Εἰς Αύστρια Φιορ 1.

Ο ΕΚΔΟΤΗΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

Φαῖδων, οὗτος ἡ Ἐνεστῶσα Ἑλλάς. — Φοζάλεω (Διηγημα). — Ἐπιστήμαι, Ιστορία καὶ χρήσις τοῦ Βαρομέτρου. — Ηερέργα τῆς Φυσικῆς Ιστορίας, δὲ Κλεκνέ. — Ή Κρουσθέλη. — Χρονικὰ τοῦ μηνός. — Ποίησις. — Ποικίλα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ. Ο Τύποκόμης τῆς Βραζελόνης.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ. Οι Κόκκυγες — Σοφία καὶ Μαρία Κρουσθέλη. — Αδδέλ-Καδέρ.